

Dům, ve kterém chci bydlet

Almanach dětských prací 2006

Dům nebo domov?

Co nám vytane na mysli při otázce, jaký by měl být dům, ve kterém chci bydlet?

První představa bude určitě inspirována krásnými a přepychovými domy, které máme možnost obdivovat v barevných magazínech nebo přes vysoké ploty, chránící honosná sídla v tzv. lepších čtvrtích. Tato trochu zúžená představa mnohým zabránila dát větší prostor vlastní fantazii a vykouzlit si opravdu osobitý dům, jaký není možno spatřit nikde jinde než ve svém vlastním snu. Ti nápaditější nás tedy nechali do těchto svých snů nahlédnout. Je to pohled často zajímavý a fantastický, pravděpodobně těžko uskutečnitelný, ale co my víme.

Mnozí z vás pak popisovali a malovali svůj vlastní skutečný domov, ve kterém se cítí tak dobře, že si nedovedou představit nic jiného ani ve svém budoucím životě. A tady určitě zaslouží jedničku hlavně rodiče a další členové rodiny, kteří dokázali vytvořit pro děti domov tak přitažlivý a bezpečný, že je jim vzorem i pro budoucnost. A právě takový by asi měl být váš budoucí dům - domov, ať už bude malý nebo velký, obyčejný nebo neobvyklý, skromný nebo nákladný.

Takový domov ať jednou vytvoříte.

Dům, ve kterém chci bydlet

Můj vysněný dům bych si postavil na opuštěném ostrově. Postavil bych ho z bambusových tyčí a velkých listů. Uvnitř bych měl klec s papouškem a sklenici se žabkou. Talíře by byly z velkých mušlí. Skleničky by byly z kokosových ořechů. Před domem by bylo ohniště. Koupelna by byla uprostřed ostrova u vodopádu. Kolem domu by tekla říčka. V ní by byly malé barevné rybky. Kolem řeky by rostly pěkně barevné kytky. Takhle by mohl vypadat můj vysněný dům.

Jakub Bittner, 5. A, ZŠ 17. listopadu

Můj dům, ve kterém chci bydlet

Můj dům by měl být velký, pěkný, čistý a modrý. Měl by mít výtah, plastová okna, garáž na auta, tři patra chodeb, dvacet pokojů, bazén a fotbalový stadion. Taký velké pohoštění - když přijde návštěva. Velký balkon, ať když se ráno vzbudím, mohu si zapálit cigaretu. Kolem domu plno kytiček a stromů, ať slyším zpěv ptáků. Tak bych si představoval svůj dům.

Jan Ollender, 12 let, 6. B, ZŠ 17. listopadu

Můj vysněný dům

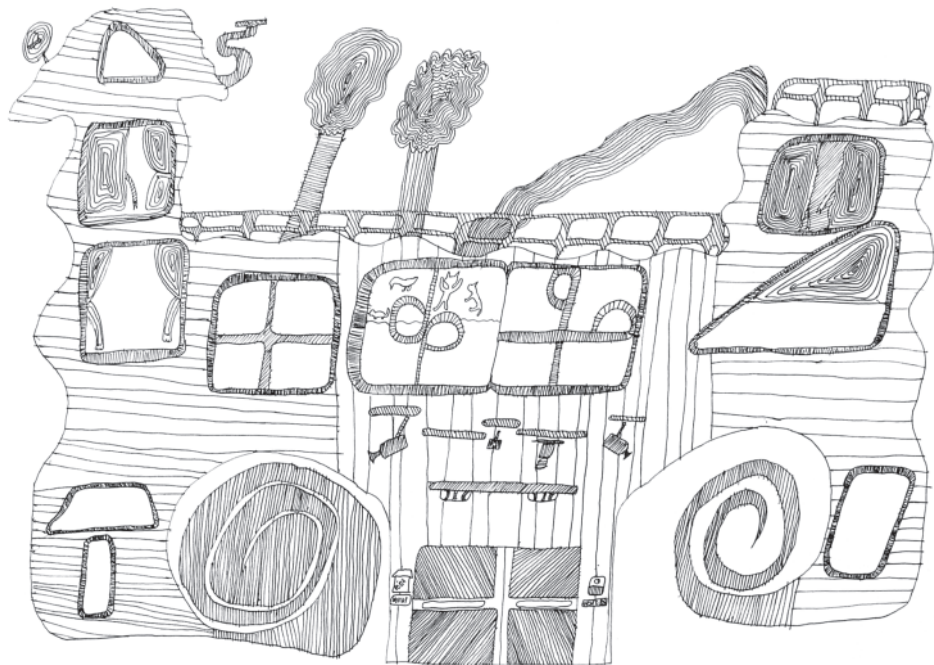
Já bych chtěla domeček ze dřeva. A veliký balkón s muškáty. Okna chci mít s dřevěnými rámy. A venku terasu s přístřeškem. Zahradu bych si přála velikou, s velkým bazénem a se skalkou. Potom bych tam chtěla houpáčku porostlou růžemi. Tam bych relaxovala. Abych tam nebyla sama, tak si pořídím psa, možná dva. Kolem domu by byl plot natřený načerno.

Barbora Kovačiková, 10 let, 5. A, ZŠ 17. listopadu

Můj vysněný dům

Přál bych si velký dům s velkou zahradou, aspoň 6+1. Chtěl bych mít svůj vlastní velký pokoj, svou vlastní pracovničku, veliký sklep a v něm ovoce, zeleninu a různé věci. Chtěl bych dva počítače a čtyři televize. Jedna televize by byla na stropě. Na zahradě velký ořeš a kaštan. Na záhonech muškáty, růže, jahody, česnek, cibuli, brambory a vedle angrešt. Jednu kočku, kocoura a čtyři koťata. Chtěl bych mít pořádného psa, aby hlídal. Bavilo by mě chovat a prodávat křečky, mít husy, kačeny a slepice. Koupil bych si auto. V zahradě bych chtěl mít bazén, alespoň metr čtyřicet hluboký. Vedle zahrady koupím nějaké pole a tam nechám postavit krytý bazén, abych se mohl koupat i přes zimu. Na stromě si postavím chýši a výtah, který budu spouštět provazem. To je můj vysněný dům.

Zdeněk Kubačka, 11 let, 5. A, ZŠ 17. listopadu

David Orság, 6. B, ZŠ 17. listopadu

Hanka Gebauerová, 7. B, ZŠ 17. listopadu

Dům, ve kterém chci bydlet

Mnohokrát jsem si představovala věci nebo lidi, které bych chtěla mít podle sebe. Třeba mámu, tátu, školu, ale dům mě nikdy nenapadl.

Jednou jsem šla se svými rodiči na procházku po naší vesnici. Dlouho jsme šli, až jsme došli ke krásné louce plné květín a za tou loukou stál vysoký dům se dvěma balkony, velkým bazénem se skluzavkou a velkou terasou, na které seděla šťastná rodina a hrála karty. Tato příhoda mě inspirovala k tomu, abych popřemýšlela o tom, jak bych si svůj dům, ve kterém chci bydlet, vybavila. Jdu na to.

Každé ráno, když vstávám, by mě neměl budit budík, ale nedočkavost z probuzení. To, jak se budu těšit se probudit. A k tomu by mi měl můj dům pomáhat. No a večer, když jdu spát, tak by se mi mělo dobře usínat. Usínat s dobrým pocitem a těšit se na ráno.

To jsou základní věci. Že dům bude žlutý, černý nebo modrý mi sice jedno není, ale vybírat si ho podle úplných zbytečností mi připadá nenormální. Proto bych si můj dům představovala tak, že by mi v něm bylo dobře a byla by tam dobrá atmosféra.

Přesně takhle bych si svůj dům představovala. Každému se líbit nemusí, ale to mi nevadí. Nejdůležitější přece je, že se líbí mně a že se do něj ráda vrátím.

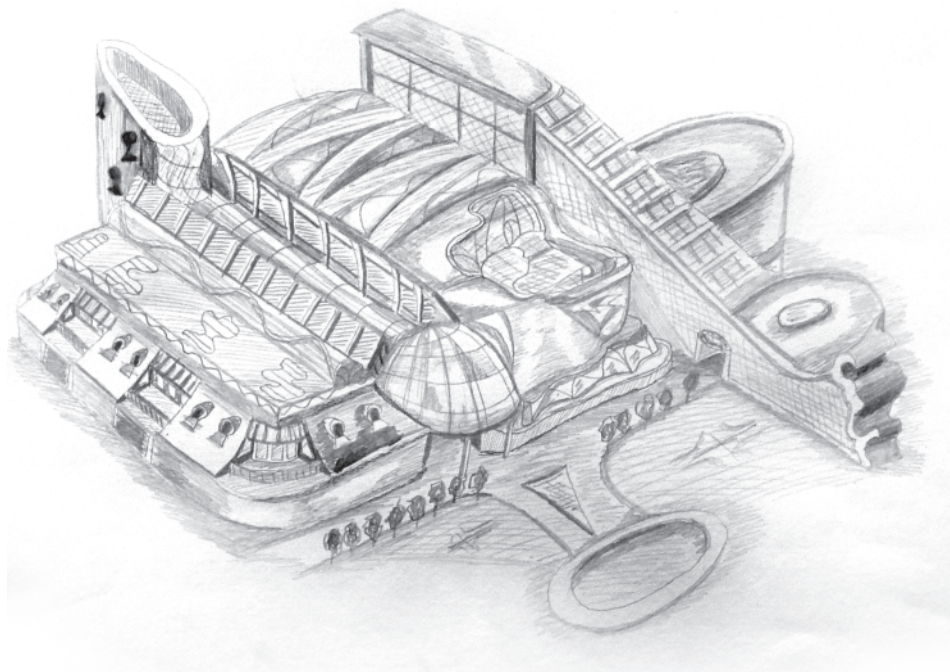
Petra Janíková, 6. B, ZŠ Dr. Milady Horákové

Dům, ve kterém chci bydlet

Dům, ve kterém bych chtěl bydlet, by měl být rodinný a měl by stát nejlépe dále od města. Někde blízko přírody, nejlépe u lesa. Měl by mít tři patra, zahradu a garáž. V prvním patře by měla být velká kuchyň, jídelna, obývací pokoj s velkým LCD televizorem, předsíň a schody do sklepa. Ve druhém patře by měly být dva pokoje, jeden pro mě na spaní a druhý jako pracovna. Také toaleta, obří ložnice a čtyři balkóny se slunečníky, židlemi a stolky. Na zahradě by měla růst vrba, která bude umístěna v rohu. Pod vrbou by měly být židle, stůl a gril. Někde uprostřed zahrady by stál velký kulatý bazén. Okolo zahrady bych dal vysázet rostliny a kamenný chodník ke vratům. Pod vrbou bych ubytoval vodníka, do bazénu žraloky a kosatky. Kolem zahrady by pracovali trpaslíci. Po střeše domu by skákal kamzík a každé ráno by mě budilo stádo opic.

Okolo domu by byl vodní příkop s krokodýly proti nepřítelům a aby také neutekly opice a kamzíci. Do domu byste se dostali přes padací most. Napravo od domu by stála laboratoř na výzkum a testování zubní pasty Odol. Na zahradu bych dal stánek s občerstvením s pivem Gambrinus. Plot kolem domu by byl nejméně čtyři metry vysoký a stál by tam billboard hustě popsaný neviditelným písmem. Nalevo od domu by stálo obrovské hřiště na hraní famfrpálu. V garáži bych měl vlastní tuning shop a vozil bych se v luxusním vytuněném autě Toyota Supra.

Radim Zajíček, 7. A, ZŠ Dr. Milady Horákové

Jiří Malinka, 9. B, ZŠ 17. listopadu

Katka Pustková, 11 let, 1. SZUŠ, MIS music, o. p. s.

Dům, ve kterém chci bydlet

Dům, ve kterém chci bydlet? Někdy nezáleží, jak dům vypadá. Hlavní je, s kým tam žijete. Se svými blízkými, na kterých vám záleží. Pak je jedno, jak vypadá. Důležitá je pohoda a spokojenost mezi sebou.

Když si představuji vzhled domu, je to různé. Líbí se mi třeba provedení ve starším stylu. Žádné postele, ale obrovská pec, kde ležím na kožešině přikrytá velkou duchnou, pode mnou praská oheň a pokojem se táhne vůně dřeva. Všechno jak to znám ze starých filmů. Vedle mě přede koťátko a po kuchyni běhá pes. Chápu, že to v dnešní době není docela dobře možné.

Také se mi ale líbí všechno moderní. Kuchyň s obývacím pokojem jako jedna velká místnost. Žádné koberce, žádné záclony. V rohu praská oheň v krbových kamnech. V koupelně velká rohová vana i sprchový kout. Dětské pokoje si děti zařídí samy podle svých představ, aby se tam cítily co nejlépe. Počítač, televize, video, DVD přehrávač - bez toho všeho už si to nedovedu docela představit. Všechny pokoje září pestrými barvami a všude plno kytek.

Zahrada je velká a prostorná, aby si děti měly kde hrát. Je osázená okrasnými rostlinami a živým plotem. Samozřejmě nesmí chybět bazén a sauna. Pro pejsky velký výběh, aby se necítili jako ve vězení. Terasa se zimní zahradou a venkovní krb je zpestřením pro nás i pro návštěvy.

Představa je to hezká, ale aby se vyplnila, chce to čas a dát ruku k dílu, ne jenom snít.

Kateřina Bortlová, 6. B, ZŠ Dr. Milady Horákové

Dům, ve kterém chci bydlet

Bydlím v supermoderním bytě v nejbohatší čtvrti v Hollywoodu. Můj dům má nejnovější design a získala jsem cenu „Nej zahrada“. Hned za domem se mi otvírá výhled na rušné město... Ale zpět do reality!

Bydlím v polorozpadlé barabizně v ulici 1. května. Vevnitř dům nevypadá nejhůř, ale když si vezmete, že jsme čtyřlenná rodina se třemi kočkami a dvěma psy, máme doma docela blázinec.

Zahrada je velká a plná stromů. Je tam garáž a psí bouda. Když zdoláte pět schodů, dostanete se do vstupních dveří. Máme malou předsíňku na boty. Dále je zde prádelna, koupelna, sklep, kuchyň, ložnice spojená s obývacím, půda a nakonec to nejlepší - dětský pokoj. Mám ho sice dohromady se svou starší sestrou, ale je to můj ráj. Nejraději na něm mám svůj psací stůl a skříňku s knihami.

Nejtajemnější místnost v našem domě je půda. Když jsem sama doma, slyším odtamtud podivné zvuky. Poněvadž jsem náměsíčná, mým nejčastějším cílem je půda. A to se pak ráno divím, proč mám na hlavě pavučinu.

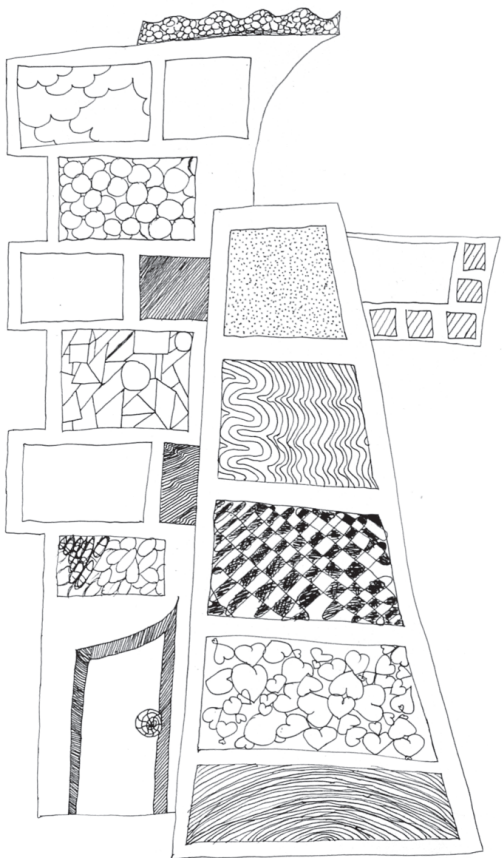
Přesto, že náš dům není dokonalý, je to dům, ve kterém chci bydlet. A dám za něj i ruku do ohně!

Judita Lörinczová, 6. B, ZŠ Dr. Milady Horákové

Danek Doan, 7. A, ZŠ 17. listopadu

Henrieta Šadonová, 12 let, 1. SZUŠ, MIS mušic, o. p. s.

Dům, ve kterém chci bydlet

Přála jsem si velký dům, ve kterém budeme šťastní. A jednoho dne se mi to splnilo. Stavěli jsme dům, trvalo to několik měsíců, a když byl dům postavený, tak jsme se nastěhovali. Měsíce nám trvalo, než jsme upravili zahradu. Já, maminka, bratr, tatínek a babička v domě bydlíme. Dům je pěkně žlutý jako sluníčko. Zahradu máme osázenou květinami a na konci je skalka. Od zahrady máme asi 100 metrů do lesa. Chodívám tam ráda, protože tam jsou houpačky vyrobené z lan. Stavíme tam s kamarádkou most přes potok. V létě stavíme s maminkou a babičkou bazén. Já si zvu kamarádky, aby se přišly vykoupat. Děláme samé hlouposti. Měla jsem ještě jeden sen. Ať máme pejska a kočičky. Splnilo se mi i to. Máme pejska a čtyři kočičky. Každé ráno, jak se probudím, jdu se kouknout z balkónu, protože tam v poli vidím srnky a zajíce. Ráda tu bydlím.

Zuzana Kalusová, 6. B, ZŠ Dr. Milady Horákové

Dům, ve kterém chci bydlet

Říká se:
můj dům - můj hrad.
Je tomu skutečně tak?

Ten nádech, první dojem,
když vkročím do dveří,
je velmi důležitý.
Obyčejný ten,
kdo tomu nevěří!!

Nezáleží na vzhledu
a na ceně věcí,
ani na ceně obrazů,
jejichž malíři jsou velcí.

Každý jeden pokoj
je jedna část těla
a bydlet začít můžu,
až kostra bude celá!

Můj dům musí mít srdce
a musí dýchat jako já,
jen pak se budu cítit,
tak jak se doma cítit má.

Tak to je má představa,
jak vypadat má dům,
že záleží na tom,
jak krásně se dá popsat
z lidských rtů.

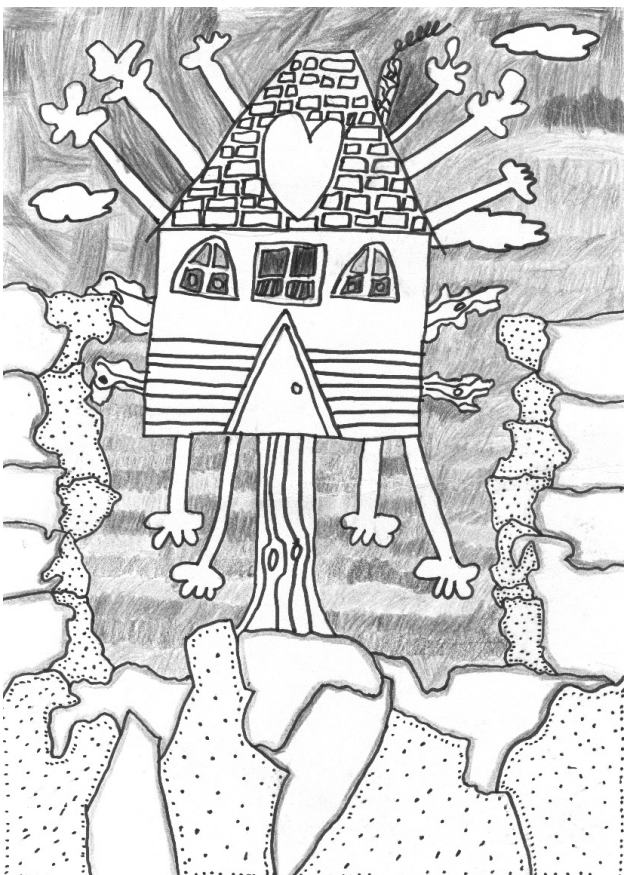
Denisa Floreová, 8. A, ZŠ Dr. Milady Horákové

Kristýna Michálková, 5. B, ZŠ 17. listopadu

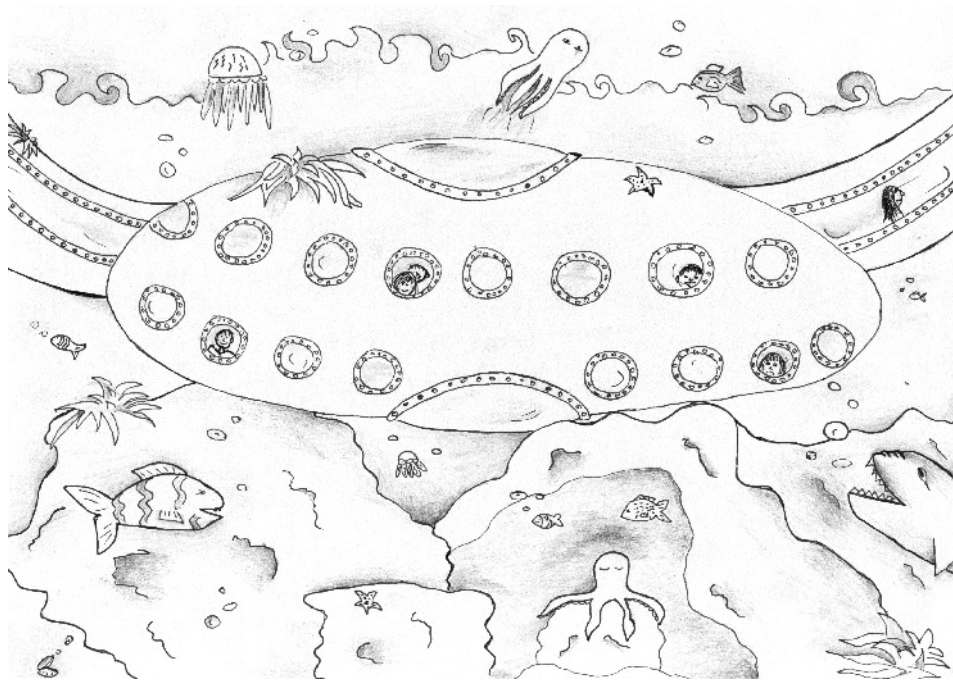
Klára Hývnarová, 12 let, 1. SZUŠ, MIS music, o. p. s.

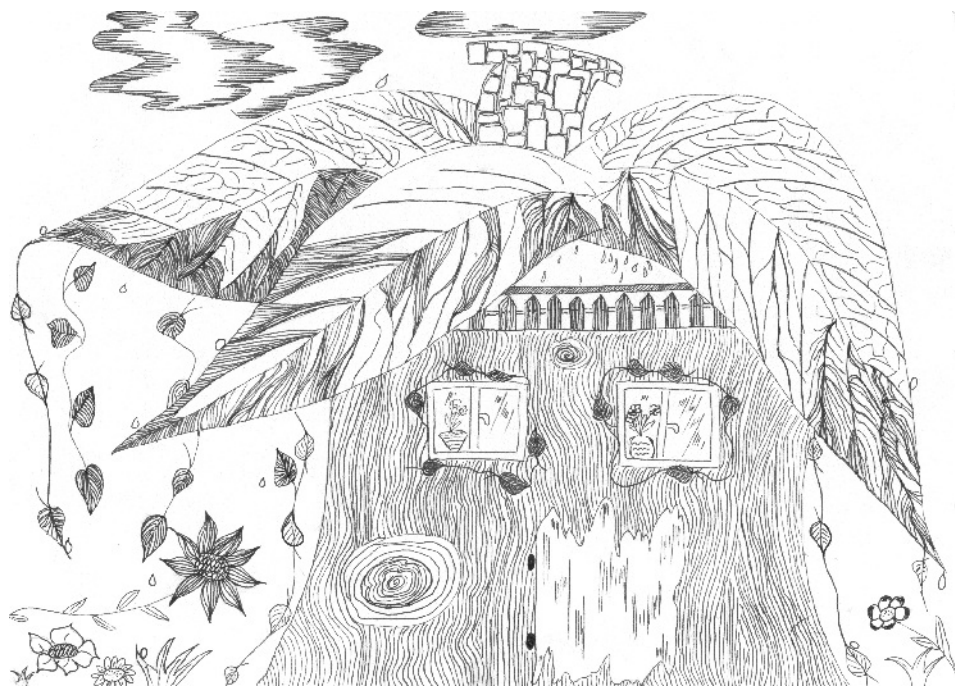
Dominik Juřena, 11 let, 6. A, ZŠ Emila Zátvorky

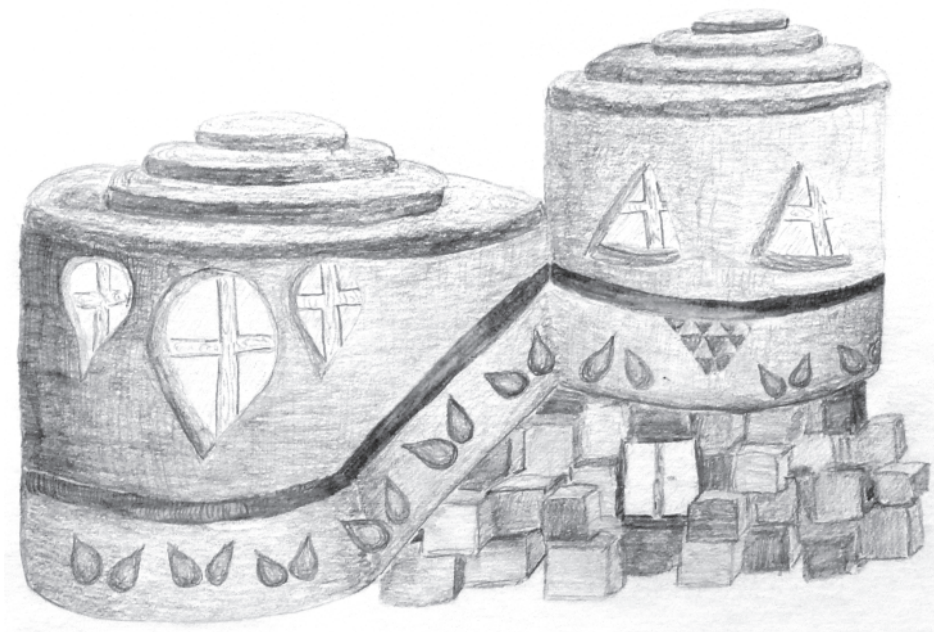
Barbora Váňová, 13 let, 7. A, ZŠ Emila Zátopka

Barbora Vajdová, 14 let, 9. B, ZŠ Emila Zátopka

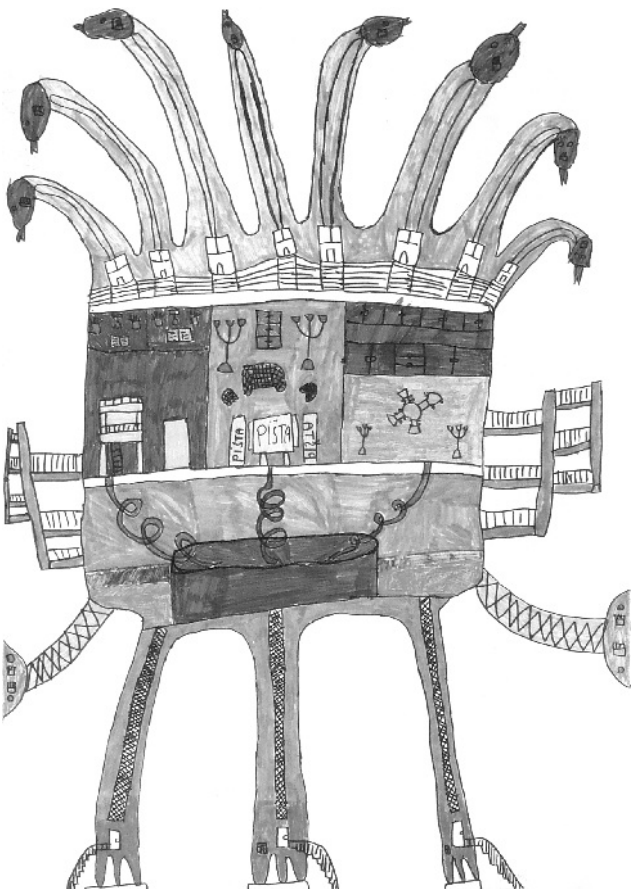

Diana Smékalová, 14 let, 9. B, ZŠ Emila Zátopka

Lucie Bujnošková, 9. A, ZŠ 17. listopadu

Lukáš Fišnar, 6. B, ZŠ 17. listopadu

Dům ve kterém chci bydlet

Stál by na louce zelené,
rámy by měl hnědé.
Pokoj, kuchyň, obývací,
zná to přece každý chytrák.
Aby byl dost velký, teplý,
ale přesto vše útulný.
Peřiny velké, polštáře načechrané,
pro klidné sny a probuzení krásné.
Nesměly by chybět mé oblíbené věci,
jako třeba cédéčka a plyšáci.
Ale co naplat, na co by mi byl dům
bez rodiny a kamarádů.

Denisa Hoangová, 8. A, ZŠ Dr. Milady Horákové

Dům ve kterém bych chtěl bydlet

Kde bych žít nechtěl, vím určitě. S rodiči jsem byl jednou v Praze a celkem se mi tam líbilo. Metro bylo fajn, skvělý zážitek. Ale těch lidí kolem. Připadal jsem si v tom velkém městě ztracený. A ty paneláky? Děkuji, nechci. Nedovedu si představit, že bych šel ze školy a trefil domů. Ty betonové domy se mi zdály všechny stejné.

Bydlím na vesnici v rodinném domě se svými rodiči a bratrem, ale nesmím zapomenout na dva psy a kočku. Chtěl bych tady žít pořád a když to nepůjde, určitě si postavím domeček svůj. Rád seču trávu sekačkou, takže dům musí mít velkou zahradu. A taky nějaké venkovní ohniště, abych měl s kamarády kde opékat mé oblíbené špekáčky. Dům nemusí být velký a měl by být spíš na samotě u lesa.

Štěpán Vavřík, 6. B, ZŠ Dr. Milady Horákové

Magdaléna Jakobová, 4.B, ZŠ Emila Zátopka

Marek Kořený, 3. B, ZŠ Emila Zátopka

Můj vysněný dům

Dům, ve kterém bych chtěla bydlet? Nevím, snad na něco přijdu. Teď mě tak napadá, když jsem byla malá, představovala jsem si, že jsem ledová královna a žiji někde v horách. Ve snu jsem si představovala palác, který byl postaven mezi dvěma skálami. Byly to vlastně dvě věže spojené nějakým podivně tvarovaným domkem s vraty a spoustou oken na chodbu, která vedla ve vzduchu okolo obou skal. Dům stál na mostě klenoucím se také od jedné věže k druhé. Na mostě byla vyhlídka na krajinu. Pod palácem byl led. Bylo ho tam plno i ze zadní strany paláce, kde jsem měl vybudovanou ledovou zahradu plnou ledových soch a laviček. Palác i se zahradou stál na ledovém ostrově a všude kolem, široko daleko, bylo moře a na něm jen kry ledu, který se odtrhl. Nad palácem byla mračna a vždy tam byla zima. Slunce vůbec nevysvitlo. Jen mraky, led a sem tam i sníh. Slunce a krásná krajina byly až za širým mořem. Takhle jsem si to vždy představovala, tu samotu. Jen já a klid kolem mne.

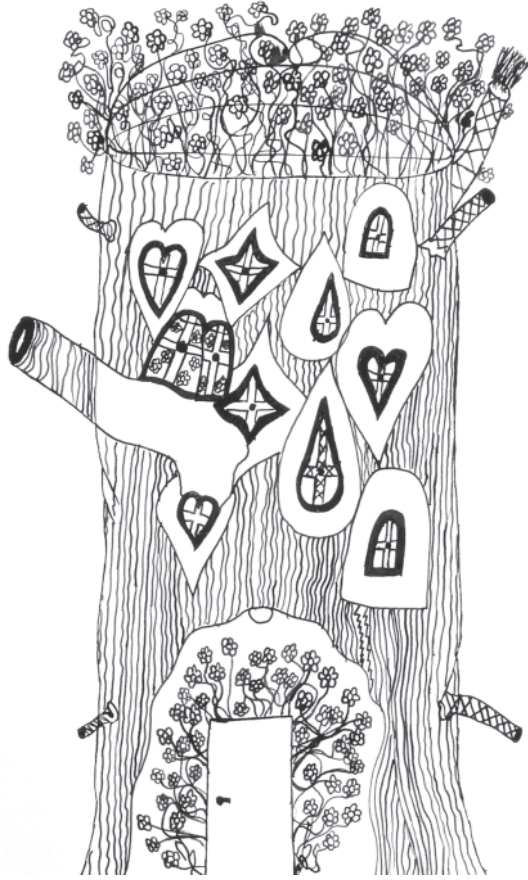
Veronika Hrušovská, 13 let, 8. B, ZŠ Emila Zátopka

Dům, ve kterém bych chtěl bydlet

No, tak já bych chtěl bydlet hlavně v Kopřivnici, protože to tady znám a mám tu kamarády. Chtěl bych, aby se jednalo o rodinný dům. A když už je rodinný, ať má aspoň dvě patra a velkou zahradu. Na té zahradě by mohlo být pár ovocných stromků a nějaké menší hřiště na fotbal. Mělo by tam být aspoň šest pokojů. Jedna kuchyň, koupelna se záchodem, obývací pokoj, ve kterém by byla televize a prostě vše, co do obýváku patří. Potom by tam neměl chybět dětský pokoj s klouzačkou pro moji sestru a počítač a nějaké skříň na oblečení a na hračky. Jo a na té zahradě by pro mě mělo být nějaké vyžití, třeba terče na šípy z luků, protože mě střelba z luku nebo kuše baví. Měl by tam být udržovaný záchod a v koupelně masážní vana. Mělo by tam být i paintballové hřiště, kde bychom s kamarády hráli paintball. Když jsme tento dům snů koupili, byl jsem pro všechny nejlepší kamarád a balily mě skoro všechny holky, které k nám chodily do masážní vany. S klukama jsme většinou hráli paintball, nebo jsme stříleli z luků a kuší. Opravdu to byl můj vysněný dům a taky se mi líbilo, že mě všichni obdivují.

David Zima, 11 let, 6. A, ZŠ Emila Zátopka

Michaela Bad'urová, 10 let, 1. SZUŠ, MIS music, o. p. s.

Ondřej Dobiáš, 4. B, ZŠ Emila Zátopka

Dům, ve kterém bych chtěl bydlet

Velký bazén, tenisový kurt, hala, kino... Ne, takto určitě ne. V panelovém domě taktéž určitě ne. Toho jsem si užil až dost. Zesílení repráků doprovázené buchotem paličky na topení mé tolik oblíbené, pomalu umírající, ale stále velice aktivní zhýralé sousedky. Malý bílý ořech je mým nepřítelem. Snad kdybych ji každý den nepotkával u vchodu venčíci svého pejska - ráno jak jdu do školy, odpoledne jak jdu ze školy, v noci jak jdu z hospody, měl bych na ni možná jiný pohled. Ona tam snad hlídkuje! Baba jedna! Už proto panelák ne. Soukromí je soukromí a rodinný dům je to nejlepší, co může být. Rodinný dům se zahradou v nějaké pěkné, tiché lokalitě. Blízko obchody, slušné sousedy a nijak moc daleko od civilizace. Zamlouvají se mi velká města. Možná i taková Praha - Troja by se mi líbila. Zděný dům, od ostatních atypický. Tak, aby zaujal každého kolemjdoucího. Vevnitř vše z masivního dřeva, vybavený všemi možnými technickými vymoženostmi, usnadňující snad i cestu na záchod. Garáž, abych mohl ukojit své náhlé chťiče něco si vyrobit. A v ní samozřejmě pořádný bourák značky Ferrari. Velkou ložnici a v ní krásnou, blondatou, dychtivou manželku. Dva dětské pokojičky, protože náhoda je blbec. Starobyrou, ale moderní kuchyň pro báječné snídaně, obědy a večere od manželky. Obrovský obývací pokoj, kam bych vodil své návštěvy. Malou pracovnu, kde bych se mohl prostě jen zavřít a spočnout od toho rychle ubíhajícího života. Plus jednu místnost sloužící jako odkládací prostor. A rád bych ještě posilovnu pro zachování kondičky. Tak si představuji svůj iluzorní, vysněný dům.

Martin Babinec, 9. A, ZŠ Emila Zátopka

Vitaminová Lhota

Městečko Vitaminová Lhota je celé ovocné. Na kohoutcích, co jsou u nás obyčejně na vodu, jsou páky, kterými si určujeme, jakou šťávu chceme pít. Střešní krytinu domů tvoří kolečka sušeného pomeranče, stěny jsou sice cihlové, ale mají marmeládovou omítku. Za okny rostou v dýňových květináčích obrovské jahody. Na ploty se většinou používají banány. V lese to vypadá jako v ovocné džungli. Roste tam hrozně moc kaktusů a také se tam přemnožují kočky. Ty milují pohyb po sadech a zahradách, nejraději šplhají po vinné révě.

Všichni mají malinový úsměv. Frčí tam móda stejně jako u nás, například nějaký vtípálek právě vymyslel nádherné pokrývky hlavy - banánové slupky. Módní návrháři občas také přijdou s něčím hezkým, právě vymysleli višňové šperkové sady. Jsou to soupravy, které si každý může vyrobit doma. Stačí, když má chuť a šikovné ruce. Moc se ale potom nedoporučuje spořádat si během plesu nebo oslavy vlastní korále. O vhodném chování ale až jindy.

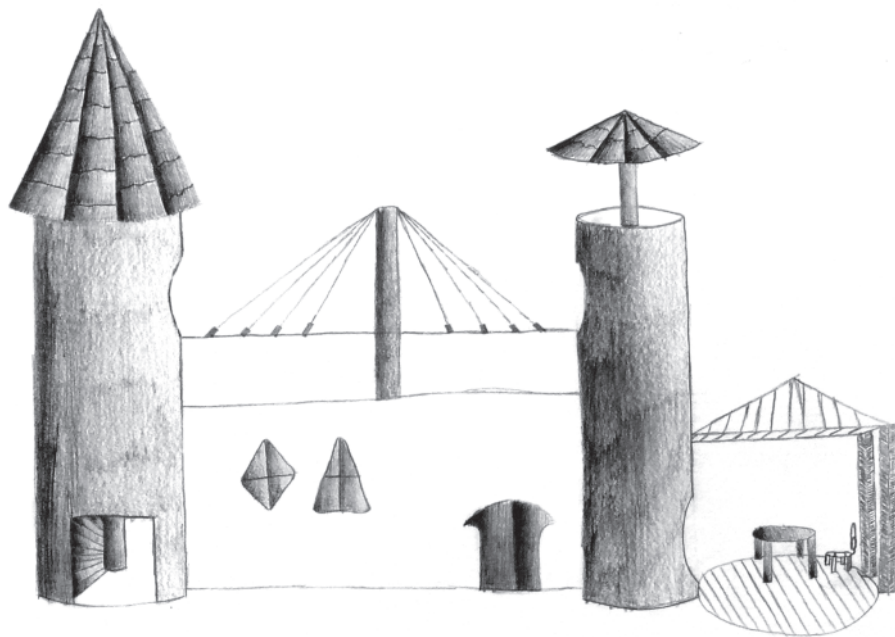
Lidé tam rádi chodí do restaurací na ovocné menu. Nedívím se jim. Na zpracování ovoce jsou tam specialisté. Téměř každý má doma šťávosklípek. Majitelé větších sklípků bývají často ve při, či šťávy mají lepší chuť, barvu nebo aroma.

Velice populární je sportovní park Kaktus-Sport park. Rostou tam megakaktusy, po kterých se dá celý den šplhat nebo cvičit protahovací cviky na megatratnu. Vyhlášená je tupotrná slalomová dráha a opunciový odpočinkový háj. A když večer slunce zapadá, vzduch voní snad všemi druhy ovoce. Je tam báječně.

Kristýna Mrázková, 4. B, ZŠ Emila Zátopka

Petr Žingor, 9. A, ZŠ 17. listopadu

Roman Ridzák, 7. B, ZŠ 17. listopadu

Můj dům

Takže dům byl měl stát někde na konci města, pěkně na samotě.

Měl by mít vlastní zahradu a na ní květiny, keře, stromy a pergolu s posezením a grilem. Dům by měl mít dvě patra. Na první pohled by se každý určitě podíval na otevřenou garáž, ve které by stála nejnovější verze Audi A8, na kterou jsem dlouho tvrdě pracoval.

V prvním patře by byly tři dětské pokoje, jedna kuchyň a k tomu všemu koupelna se záchodem. Dalo by se říct, že první patro je jen pro děti, zatímco druhé patro bude pro mě a pro mou manželku.

Hned co byste vešli do druhého poschodí, po pravé ruce byste viděli dveře s nápisem „Zákaz vstupu nezvaným ženám“. Je jasné, že tato místnost je ložnice. Vedle ložnice je tmavě modrá kuchyň a vedle modré kuchyně je oranžová kuchyně. Už podle barev kuchyní je jasné, že modrá kuchyň je moje a oranžová manželky. Dále je pracovna s počítačem propojena s posilovnou.

V pracovně v druhé skříní nalevo je tajný vchod do tajné místnosti, samozřejmě jen pro mě. Je tam šatník se značkovými věcmi a všude na stěnách visí plakáty Rip curl, DC a taky Andyho Finche.

Dále se vedle pracovny nachází obývací pokoj s domácím kinem. Stejná domácí kina najdete v každém z dětských pokojů. V obýváku nechybí ani trošku větší 7+1 repro soustava. V horním patře také najdete koupelnu se záchodem. Záchodová mísa bude s motivem Kačera Donalda, protože ho strašně zbožňujeme.

A to je asi všechno. A ještě menší poznámka - nechoďte k nám na návštěvu, u nás straší můj duch v trenkách!!!!

Jan Dorňák, 7. B, 12 let, ZŠ Emila Zátopka

Dům, ve kterém chci bydlet

Vysněný dům je něco, co se dá těžko splnit. Můžeme si ho přát, přiblížit svým představám, ale nikdy to nebude dokonalé. Občas se vloudí menší či větší chybička. Proto slouží tato práce k uvolnění mé fantazie.

Už z dálky září pomerančová barva krásného, přiměřeně velkého domečku s obrovskou zahradou, bílými dveřmi a okny královského vzhledu. Kdo se zastaví, slyší smích a křik šťastných dětí hrajících si v bazénu, bzukot včel opylujících plno nádherných květín v truhlících i na záhonech, štěkot věrně hlídajícího psa, který pobíhá okolo domu. Každý cítí vůni ovocných stromů a vidí záhony plné zeleniny. K ochutnání pobízí angrešty, rybíz a jiné ovoce. Každý má svou představu o domě, kariéře i životě. Avšak spokojenost se dá zařídit i v menším, panelákovém bytě uprostřed města.

Vendula Otrubová, 13 let, 8. B, ZŠ 17. listopadu

Obrázek na titulní straně:

Adam Bartoň, 14 let, 1. SZUŠ, Mis Music, o.p.s.

Obrázek na zadní straně:

Michal Konvička, 5. A, ZŠ 17. listopadu

Obrázek uvnitř obálky:

Nela Majerová, 3. B, ZŠ Emila Zátopka

Vydala Městská knihovna Kopřivnice, 2007. Příspěvky byly redakčně upraveny.

© Městská knihovna Kopřivnice